

La Comunitat Filipina de Catalunya. Històries que s'uneixen.

Autor: Eulàlia Buch

Data de publicació: 27-07-2016

Sabies que a les Filipines hi ha dues muntanyes que es diuen Montserrat i les ciutats de Tarragona, Solsona, Cardona i sis Barcelones? Reproduïm part de l'article de l'Eulàlia Buch que en parla a la revista La Corbella, que edita la Plataforma per la Llengua.

Avui dia a Catalunya hi ha més de 10.000 persones procedents de les Filipines. Una gran part de la comunitat filipina s'organitza a l'entorn de diverses entitats i esglésies cristianes de diferents denominacions, alhora que mantenen alguns trets identitaris propis.

Tot i els més d'11.000 km que separen Catalunya de les Filipines, aquestes dues nacions tenen lligams culturals i històrics que les aproximen l'una a l'altra i que són un punt de trobada tant en el passat com en el present.

Ja fa més d'un segle que Catalunya va ser un país d'acollida de molts filipins, especialment de polítics i intel·lectuals, de manera que la cultura i la història filipina té també un espai a casa nostra. José Rizal, considerat un dels personatges clau de la independència de les Filipines i pare d'aquesta nació, no sols va viure durant un cert temps a Barcelona, sinó que va tenir lligams amb el catalanisme polític i la cultura catalana. Altres filipins, com Graciano López Jaena o Galicano Apacible, personatges clau per a la independència filipina, també es van establir a Barcelona, des d'on van impulsar La Solidaridad, una publicació del moviment nacionalista filipí. Així mateix, també alguns catalans s'establiren a les Filipines, on van establir arrels, de manera que cognoms com Ventura o Ortoll s'hi mantenen encara presents.

Catalunya i les Filipines comparteixen també noms de pobles i ciutats. És possible visitar Tarragona, Solsona o Cardona sense sortir del territori filipí, ja que al país hi ha municipis amb el mateix nom que les ciutats catalanes. També podríem dir, de fet, que Barcelona no és l'única al món...: només a les Filipines hi ha sis poblacions més que també es diuen igual. Així mateix, alguns espais naturals comparteixen toponímia catalana: ni més ni menys que

Montserrat, símbol de Catalunya, té a les Filipines dues muntanyes batejades amb aquest nom.

En definitiva, tots i els milers de quilòmetres que les separen, Catalunya té un petit racó filipí en el seu caràcter, i les Filipines en tenen un de català.

Les llengües de Filipines

Les Filipines són un territori lingüísticament molt ric, en què es parlen a l'entorn de 90 llengües, gairebé totes de la mateixa família lingüística i amb propietats gramaticals relativament semblants. El filipí és la llengua oficial de les Filipines, la tenen com a llengua materna entre 15 i 20 milions de persones (aproximadament un 25% de la població), però si hi incloem els habitants que la tenen com a segona llengua, té uns 50 milions de parlants [...].

Eulàlia Buch

Arrelament i cohesió social

Podeu llegir l'article complet a: La Corbella, núm. 27. Revista Informativa Semestral de la Plataforma per la Llengua. Estiu 2016. Pàg. 10-11.